

Keipenes Vēstnesis

Keipenes pagasta pārvaldes mēnešraksts Nr.302/11 2017. gada 28.novembris

Iznāk reizi mēnesī no 1991. gada 14. augusta. Bezmaksas izdevums

Šajā numurā:

- Novembris - Latvijas svētku mēnesis
- Kā "Pūcei" šogad veicies skatēs
- Uzticīgs dzimtajai pusei - Normunds Linde
- Ieskats A.Upenieka grāmatas atvēršanas svētkos
- Ko dara Keipenes pamatskolas absolventes
- Ciemos pie jubilāres Dzidras Vutkevičas
- Aktuāla informācija

Novembris - Latvijas svētku mēnesis

es nemāku runāt tik skaisti lai izteiktu
Latvija
kādam noteikti iznāktu labāk
(varbūt tinitei slaidai kā apsei
varbūt aktierim kādam - resnam kā
lapsenei)

es varu tikai iedomāties kā vārda tā
burtos
rotājas saule un pļavas kūp miglā no
rita
kā lieli katli
(M. Ruks)

Arī šogad 11.novembrī notika keipeniešu tradicionālais Lāčplēša dienas gājiens no Keipenes centra autopieturas līdz Represēto piemiņas akmenim Keipenes pamatskolas teritorijā. Gājienu piedalījās ap 30 keipeniešu.

Lietum smidzinot, keipenieši brīdi pastāvēja pie Latvijas karoga un noklausījās Keipenes pagasta pārvaldes vadītāja Viļņa Sirsoņa svētku uzrunu un pēc tam nolika degošās lāpas, svecītes un ziedus pie Represēto piemiņas akmens, godinot represēto piemiņu ar klusuma brīdi. Šoreiz nebija ne mūzikas, ne dzejas, ne dziesmu.

Lāčplēša diena ir atceres diena, kad pieminēt Latvijas atbrīvošanas karā kritušos karavīrus. Atcere nav skaļums, liksmība un jampadracis, bet gan klusas iekšējās pārdomas par Latviju un tās ceļu uz brīvību, un tajās keipenieši varēja gremdēties.

Paldies iedzīvotāju grupai „Mēs savam pagastam” un tās koordinatorei Guntim Graudiņam, pateicoties kuru izstrādātajam un īstenotajam projektam šogad Latvijas karogs un represēto piemiņas vieta Keipenē ir skaisti izgaismoti! Ar projektu keipenieši piedalījās Ogres novada pašvaldības rīkotajā projektu konkursā „Veidojam vidi ap mums Ogres novadā”, un tā īstenošanai saņēma pašvaldības finansējumu 1500,00 euro apmērā.

*Pārdomās par Latviju un Latvijas
svētkiem dalās keipeniete Rasma Linde*

Kur esi, Latvija, kur esi, Latvija?

1949.gada 25.martā mani, manu māsu un mammu izrāva no dzimtas mājām un aizveda tālu prom - uz Sibīriju. Tāpēc zinu, ko nozīmē ilgas pēc Latvijas, kā

sāp sirds, kad esi prom no dzimtenes. Mūsu vēstulēs, ko rakstījām dzimtenē palikušajiem, vienmēr bija viens vienīgs jautājums: “Ko jaunu dzird? Vai drīz netiksim mājās?”

Nevienam brīdi prātā neienāca doma, ka mēs varētu palikt Sibīrijā, kaut arī zinājām, ka Latvijā mūs sagaida grūtības, trūkums, izstumtība kā tautas ienaidniekiem.

Latvijā viss ir īpašs un skaists - daba, cilvēki, valoda. Tu vari izbraukāt visu pasauli, bet otru tik skaistu zemi neatradīsi. Tā ir vienīgā zeme, kur latvietis ir nevis kalps, bet saimnieks.

Tāpēc man sāp sirds par tiem latviešiem, kas dodas prom no dzimtenes, bet priecājos par ikvienu ģimeni, kas atgriežas Latvijā.

Turpinājums 2.lpp.

Turpinājums no 1.lpp.

Nupat pa televizoru noklausījās interviju ar kādu latvieti, kas ir aizbraucis no Latvijas un nedomā te vairs atgriezies. Viņam vaicāja, vai viņš svešumā svin Latvijas dzimšanas dienu.

Uz jautājumu atbilde bija: "Mēs Latvijai nebijām vajadzīgi, tāpēc aizbraucām. Kāpēc lai mēs tagad svinētu Latvijas dzimšanas svētkus? Mēs tagad svinam Anglijas svētkus."

Un tad man gribējās šim cilvēkam pajautāt: "Bet kas tad sakārtos un palīdzēs uzplaukt mūsu Latvijai, ja latvieši pamet savu zemi grūtībās un izvēlas dzīvot sakārtotās valstīs? Kas mūsu Latviju saulē cels, attīstīs, pilnveidos un padarīs labāku, kas to mīlēs un ar to leposies, ja mēs paši no savas zemes novēršamies, to peļam un nievājam?"

*Ja tauta nīkst, nav pagājības vienas
vai svešu skauģu vaina. Pati jau
to apjauš tauta – jāatbild ikvienam:
kur esi, Latvija? kur esi, Latvija?
(I. Auziņš.)*

Kaut ko labu...

Pienācis gada tumšākais laiks, un atkal gribu aicināt keipeniešus padarīt šo tumšo laiku skaistāku un gaišāku, pasakot labus vārdus tiem, kas tos pelnījuši ar saviem krietnajiem darbiem, ar saviem sasniegumiem vai vienkārši ar to, ka viņi ir jūsu dzīvē. Jūsu paldies var izskanēt gan labam kaimiņam, gan pastniecītei vai pat kādam svešiniekam.

Iepriekšējos gados, izskanot labo vārdu aicinājumam, cilvēki nezin kāpēc bija sapratuši, ka šie labie vārdi jāpasaka pagasta pārvaldes darbiniekiem. Tas tā nebija domāts. Mēs, pagasta pārvaldes darbinieki, darām darbu, par ko saņemam samaksu. Aicinājumā ir domāts par labajiem, ne - savtīgajiem darbiem, ko nevar novērtēt naudas izteiksmē, par sirds siltumu, labestību, atsaucību, ko cilvēks dāsnī izstaro un dāvā citiem ārpus saviem darba pienākumiem. Protams, ja kādam ir vēlme pateikt paldies kādam pagasta pārvaldes darbiniekam, tas nav liegts.

Varat pastāstīt arī par priecīgajiem, jaukajiem savas dzīves brīžiem, ko esat piedzīvojuši šajā gadā. Tas var būt arī pavisam sīks nieciņš vai necils notikums, kas jūs iedvesmojis un iepriecinājis.

Jūsu labos vārdus gaidu līdz 2017.gada 12.decembrim! Rakstiet (e-pasta adrese: keipene@ogresnovads.lv) vai zvaniet (tāl.65033598 vai 29182598) – es jūs uzklausišu un jūsu labos vārdus vai 2017. gada priecīgo, pozitīvo stāstu pierakstīšu!

Lai gada nogalē labie vārdi nepaliek nepateikti!
B.Mietule

"Pūcei" veicas rudens skatē

Šogad Keipenes tautas nama amatier-teātris „Pūce” Ogres novada teātru skatē piedalījās pat divas reizes: 30.aprīlī Tīnūžu tautas namā izrādīja M.Fermo lugu “Krit kludot durvis”, par savu sniegumu saņemot 2.pakāpi, un 29.oktobrī Suntažu tautas namā Ogres novada teātru skatē izrādīja Vīgitas Pumpures lugu „Spietu laiks”, saņemot 47 punktus un Augstāko pakāpi.

Oktoobra skatē Augstāko pakāpi saņēma arī Suntažu amatier-teātris „Sauja”. Abus augstāko pakāpi ieguvušos amatier-teātrus žūrija ir izvirzījusi uz reģionu skati.

Keipenes amatier-teātra režisore Alda Račika pēc pēdējās skates ir uzteikusi visus savus aktierus par dabiskumu un iedziļošanu savos tēlos, bet žūrija par veiksmīgāko ir atzinusi Keipenes amatier-teātra aktiera Ivo Kalniņa sniegumu, izsakot viņam pateicību.

Ivo, kā jūties jau otro reizi saņemot savu aktierisko spēju atzinīgu novērtējumu skatē?

- Pat nezinu – nu laikam jau priecājos, atzinību saņemt vienmēr ir patīkami.-

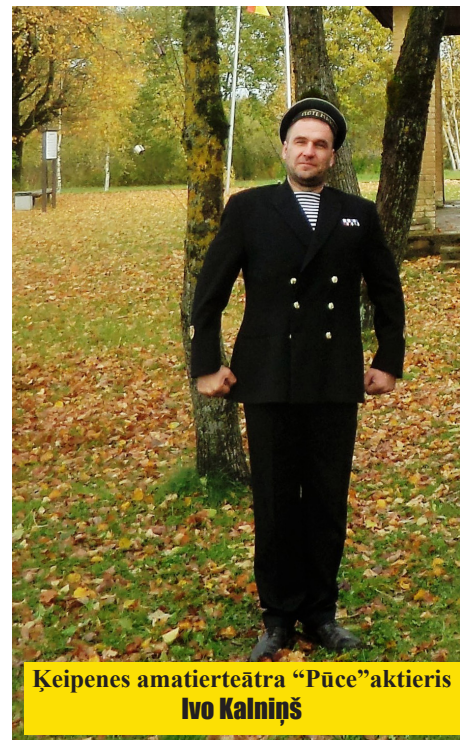
No kurienes Tev ir interese par teātri?

- Nekāda interese par teātri man nebija līdz brīdim, kamēr es pats nesāku darboties Keipenes amatier-teātrī. Kaut arī dzīvoju Rīgā, bērniībā un skolas gados ar vecākiem vai klasesbiedriem uz teātri gāju reti. Pat nevaru atcerēties nevienu izrādi, ko noskatījies tajā laikā. Ā, tomēr vienu atcerējos: R.Paula mūzikls „Nāc pie puikām!”

Kaut arī Rīgas 45.vidusskola, kurā mācījos pamatskolā, bija ar mūzikas novirzienu, neiemācījies ne dziedāt, ne spēlēt kādu mūzikas instrumentu, jo man ne tikai viens, bet daudzi lāči bija uz ausīm uzkāpuši. Toties skolas laikā aizrāvos ar sportu – septiņus gadus nodarbojos ar airēšanu. Dziedāšana, dejošana, deklamēšana – tas mani tolaik neinteresēja.-

Varbūt Tev kādreiz ir bijis sapnis kļūt par aktieri?

- Atbilde uz iepriekšējo jautājumu sniedz atbildi arī uz šo – par aktieri kļūt nekad neesmu sapņojis.-

Keipenes amatier-teātra "Pūce" aktieris Ivo Kalniņš

Kā Tev izdodas savienot darbu Rīgā ar teātra nodarbību apmeklējumu Keipenē?

- Laikam Keipenes amatier-teātra pārējie dalībnieki ir man pielāgojušies, ieliekot iknedēļas otro nodarbību piektdienas vakarā, kad es pēc darba nedēļas, kas aizrit Rīgā un Jūrmalā, braucu uz Keipeni pie savas ģimenes.-

Lielie mākslinieki intervijās parasti stāsta par savām sapņu lomām. Vai Keipenes amatier-teātra aktierim ir kāda loma, ko Tu gribētu nospēlēt?

- No lomām man laikam tomēr labāk patīk un padodas komiskās lomas – tās ir interesantākas. Bet sapņu lomas man nav. Kādu lomu man amatier-teātra režisore piedāvā, tādu spēlēju un esmu apmierināts.-

Un noslēgumā: ko Tev sniedz darbošanās Keipenes amatier-teātrī?

- Atslēgšanos no smagās un nogurdinošās darba nedēļas, izklaidi, prieku, kopā būšanu ar domubiedriem. Tas ir labi un interesanti.-

B.Mietule

Keipenes pensionāru biedrība "Avotkreses" aicina piedalīties

Keipenes seniori aicināti piedalīties Ziemassvētku pasākumā Meņģeles tautas namā **16.decembrī plkst.14.⁰⁰**

Pensionāru Ziemassvētku pasākums Keipenes tautas namā **20.decembrī plkst.11.⁰⁰** Lūdzam zvanīt Dainai, tālr. 28394558, ja nepieciešams transports!

Keipenes seniori aicināti piedalīties Ziemassvētku pasākumā Madlienas kultūras namā **29.decembrī plkst.13.⁰⁰**

TURPINĀM RAKSTĪT PAR ĶEIPENIEŠIEM, KAS PALIKUŠI UZTICĪGI SAVAM DZIMTAJAM PAGASTAM

Latvietis vienmēr pratis izgrozīties

Ķeipenes “Kalna Ķonēni” - māja ar 160 gadu senu vēsturi.

Apmēram 10 km no Ķeipenes ciema centra atrodas sena lauku sēta ar vismaz 160 gadu vēsturi - “Kalna Ķonēni”. Daudz māju ar tik ilgu vēsturi Ķeipenes pagastā nemaz nav. Tajā šobrīd dzīvo un saimnieko Freibergu dzimtas ceturtās un piektās paaudzes pārstāvji.

„Kalna Ķonēnus” uzcēla Ansis Freibergs. „Kalna Ķonēnos” šobrīd dzīvo Anša mazmazmeita Rasma Linde, kas saimniekošanas grožus ir atdevusi vecākā dēla Normunda rokās. Normunds iznāk mājas cēlāja Anša mazmazmazdēls. Šoreiz jautājumus uzdošu Normundam.

Normunds Linde pārstāv dzimtas piekto paaudzi, nav pametis dzimtas mājas - dzīvo te un saimnieko. Normunda saimniecība - 10 slaucamās govīs.

Normund, pēc latviešu tradīcijām mājas saimnieki, kļūstot veci, mājas un saimniecības vadības grožus atdod vecākajam dēlam. Vai tā ir arī Tavā gadījumā?

- Gan jā, gan nē. Dzimtas mājās „Kalna Ķonēnos” dzīvoju no dzimšanas. No dzimtas mājām līdz šim nekad neesmu aizgājis projām, jo mācības skolā un dienestu armijā jau nevar uzskatīt par prombūtni no mājām.

Pirmos trīs skolas gadus mācījos Vatrānes pamatskolā, pēc tam turpināju mācīties Suntažu vidusskolā. Pabeidzu vidusskolu un sāku strādāt padomju saimniecībā „Ķeipene” par atslēdznieku. Izgāju šoferu kursus un saņēmu autovadītāja apliecību.

Tad tiku iesaukts padomju armijā - divus gadus dienēju Maskavas 416.kara bāzes 218.auto rotā. Armijā pabeidzu metinātāju kursu. Šis arods man dzīvē ir

Ierindnieks Normunds Linde (pirmais no kreisās). Par armijas laikiem liecina fotoalbums un daudzi atzinības raksti par labu dienestu.

ļoti noderējis, vēl tagad pie manis cilvēki brauc, ja vajag kaut ko sametināt.

Atgriezies no armijas, sāku atkal strādāt p.s. „Ķeipene” par šoferi. Kad padomju saimniecību 1992.gada likvidēja, kādu laiku strādāju Ķeipenes pagasta valdē par šoferi - vadāju veterinārārstus. Veterinārais dienests tobrīd skaitījās kā pašvaldības struktūrvienība. Pienāca brīdis, kad arī šo amatu likvidēja, un es paliku bez darba.

Vecāki 1992.gadā bija izveidojuši zemnieku saimniecību, kurā mēs, visa ģimene, kopīgi strādājām. Palicis bez šofera darba, varēju zemnieku saimniecībai nodoties ar daudz lielāku atdevi.

Nu gan esmu palicis viens saimniekotājs - mammai vairs veselība neļauj saimnie-

kot, tētis aizgājis mūžībā. Vienīgi mans jaunākais brālis Guntars palīdz man zemes darbos - art, sēt, kultivēt, novākt ražu.

Kāpēc Tu izvēlēties dzīvi laukos, nevis pilsētā? Pie tam laukos tālu no ciema centra.

- Vispirms sāksu ar to, ka par dzīvi pilsētā nekad neesmu sapņojis un uz to neesmu tiecies. Un patiesībā - es dzīvi laukos neesmu izvēlēties - es te piedzimu, izaugu un dzīvoju. Tas viss, manuprāt, ir dabiski un likumsakarīgi. Tad jau drīzāk mani tālākie senči ir izdarījuši izvēli manā vietā.

Par dzīvošanu ciema centrā - padomju saimniecība „Ķeipene” man kā dāvanu uz kāzām piešķīra divistabu dzīvokli daudzdzīvokļu mājā „Palejas” Ķeipenes ciema centrā. Bet tā kā ne es, ne mana dzīvesbiedrene uz centru īpaši netiecāmies, no dāvanas atteicāmies. Un es to nenozēloju.

Dienu no dienas viens un tas pats bez brīvdienām. Pat sestdienās un svētdienās nav vaļas ilgāk pagulēt. Kā viens cilvēks to var izturēt?

- Darbs un pienākums - tās dzīvē nav un nekad nebūs vieglas lietas, bet tās nav arī ciešanas un slogs. Darbs sniedz arī gandarījumu, ja tev tas patīk.

Protams, ir brīži, kad darbi saķeras un sarežģījas, sākas kādas veselības problēmas un tad tu domā, ka šis pasākums - saimniekošana - ir jābeidz - viss jāpārdod, par saņemto naudu „jāsālāpa” darbā saņemtajā veselībā un tad varbūt jāmeģina visu sākt no jauna. Bet tādas domas man ienāk prātā un drīz vien aizpeld prom kā mākoņi debesīs.

Un bez visa tā par nodoto pienu piena pārstrādes uzņēmums vēl nesamaksā. Lauku saimnieki laikam ir ļoti bagāti, ka var savilkt galus un izdzīvot. Vai arī mazlietiņ traki. Fanātiķi, es domāju.

- Par to bagātību - tas taču ir joks? Ko es varu teikt? Tikai to, ka jāmāk izdzīvot. Un kā teica Vēju tēvs no visiem zināmās latviešu filmas „Īsa pamācība mīlēšanā”: „Latvietis ir gudrs tēviņš. Gan viņš pratis sev izlīdzēties.” Es arī kaut kā izlīdzos, izgrozos, jo samaksu par nodoto pienu saņemu ar pusgada novirzi. Vienīgais prieks, ka šobrīd piena cena ir laba, nevar sūdzēties. Un tā es dzīvoju un turpinu saimniekot, ar savām gotiņām tiekot galā viens pats. Bez aizvietotajiem brīvdienās vai tad, kad saslimstu.

Pilsētnieki brauc uz laukiem atpūsties,

Turpinājums 4.lpp.

Turpinājums no 3.lpp.

atslēgties no ikdienas dabā. Viņiem šķiet, ka dzīve laukos ir gatavā paradīze – visa dzīve vieni dabas baudīšanas priekš. Vai Tev iznāk atpūsties, pastaigāties, neko nedarot, vērojot dabu?

- Jā, jā, pilsētnieki tā tiešām domā. Es dabā un pēc dabas ritmiem dzīvoju, kas man tur ko īpaši vēl vērot! Kamēr dzenu govīs uz ganībām, tikmēr redzu visu, ko man vajag redzēt.

Nemakšķerēju, nemedīju, mani nesaista ūdeņi un peldēšana. Vienīgi sezonas laikā divas reizes aizeju uz mežu sēnēs, jo man pašam sēnes garšo. Ne visas, tikai bekas. Un sēnēs eju es uz zināmu vietu, nevis bezjēdzīgi kļīstu pa mežu.

Kādreiz uzsēžos uz riteņa un aizbraucu līdz ganībām vai līdz dārzam. Daru to nevis tāpēc, lai pavizinātos, bet gan, lai ātrāk nokļūtu līdz konkrētai vietai un padarītu darbu. Laiski un bezdarbīgi pastaigāties vai vizināties ar riteni nemāku un man to nevajag.-

Bet kaut kā taču Tu tomēr atpūties? Darbs cilvēku dara labāku, bet atpūta dara viņu laimīgu. Kas Tevi dara laimīgu?

- Es nezinu, ko nozīmē vārds *laime*. Zinu, kas man sagādā prieku. Esmu priecīgs, kad ciemos atbrauc abi mani bērni ar savām ģimenēm. Priecājos par savu mazdēliņu Jēkabu, kurš pagaidām man ir vienīgais mazbērns. Tiesa - kaut arī mazais Jēkabiņš – mana dēla Jāņa dēliņš – ar saviem vecākiem dzīvo tepat, Ķeipenes ciema centrā, bieži satiekies neiznāk. Visiem – gan man, gan maniem bērniem – ir saspringts un straujš dzīves ritms. Darbu kūrī katru dienu pabeidzu ap pulksten septiņiem vakarā. Kāda tad vairs ciemos braukšana? Iekrīti gultā un labākajā gadījumā paskaties kaut ko internetā.

Parasti internetā ielūkojos interneta lapā YouTube un paskatos kādu video par jaunāko tehniku – mašīnas un dzelzi mani interesē, arī kaut ko par dabu un dzīvniekiem. Tas arī man sagādā mazu prieciņu.

Kādreiz biju liels grāmatu lasītājs. Kopš man pasliktinājās redze, grāmatas vairs nelasu. Paskatos filmas. Atzīšos, ka man labāk patīk krievu filmas.-

Novembris ir Latvijas svētku mēnesis. Vai Tev Latvija nozīmē kaut ko vairāk nekā nelielu zemes gabala kontūru pasaules kartē?

- Šo jautājumu labāk izlaižam. Nē, nu Latvija kā zeme un vieta zem saules man patīk. Neesmu no Latvijas aizbraucis un netaisos to darīt. Bet tā valsts politika.... Vispār – mani politika neinteresē. Jo es tur nevaru neko mainīt, un tā nav godīga spēle. Kad retu reizi pa TV paskatos kādu politisko diskusiju, tad man šķiet, ka politiķi kārto sava privātā biznesa lietas, nevis domā, kā veicināt Latvijas izaugsmi, kā padarīt laimīgus un apmierinātus Latvijas cilvēkus. Arī lauku cilvēkus. Man vismaz ir tāda sajūta.-

Man pašai patīk jaunās dzejnieces Agras Dages vārdi: "Kam Tava sirds, ja tā nav Latvijai". Mana sirds pieder Latvijai. Bet Tava?

- Tavi jautājumi kļūst arvien grūtāki. Un neatbildējamāki. Par to, ko tu jautā, nekad neesmu aizdomājies.-

Patriotisms izpaužas mūsu attieksmē pret Latviju un visu latvisko – pret valodu, tradīcijām u.c.

- Te man ir ko pateikt. Latviskos svētkus – Jāņus, Lieldienu, Ziemassvētkus un Jauno gadu – mūsmājās vienmēr atzīmējam un svinam. Arī kapusvētkos visi cenšamies sanākt kopā, lai vispirms dzimtas kapos pieminētu mums

Normunds ar dēlu Jāni. Nu jau Jānis izaudzis un pats kļuvis par tēti mazajam Jēkabam. Vai Jānis kādreiz būs gatavs kļūt par *Kalna Ķonēnu* saimnieku?

tuvos cilvēkus, bet pēc tam sapulcētos dzimtas mājās „Kalna Ķonēnos”- parunāties, pabūt kopā.

Mana attieksme pret latviešu valodu ir tāda – ja es dzirdu, ka kāds krievu valodā runājošais sāk runāt lauzītā latviešu valodā, cenšoties atrast vārdus, tad es noteikti pāriešu uz krievu valodu. Man nepatīk, ka jādzird kropļota latviešu valoda. Arī es krieviski nerunāju perfekti, droši vien ir daudz kļūdu. Labāk es kropļoju citu valodu, nekā dzirdu nepareizu latviešu valodu. Bez tam – krievu valoda man patīk, un es negribu to aizmirst. Varbūt kādam latvietim šāda nostāja nepatīk, bet tāda ir mana nostāja – negribu melot un liekuļot.-

Vai "Kalna Ķonēnu" saimniekam Normundam būs kam nodot tālāk savu stafeti - māju un saimniecību? Vai Tev ir pārlicība, ka "Kalna Ķonēni" jaunā veidolā, protams, pastāvēs arī vēl pēc 150 gadiem?

- Atkal grūts jautājums. Par to gan esmu aizdomājies, bet atbildes uz to pagaidām nav. Ir tikai cerības. Un šīs cerības, kaut arī nelielas un ļoti, ļoti vājas, neļauj man nolaist rokas un liek man turpināt manu senču sen atpakaļ iesākto darbu. Maniem vecākiem bija skaidrs, ka viņu iesāktais turpināsies, man tādas drošas pārlicības nav.-

Latvijas zemniekiem vajadzētu justies drošiem, pašpārliecinātiem savas zemes saimniekiem. Vai Tu, dzīvodams un saimniekodams laukos, jūties kā pašpārliecināts zemes saimnieks vai kā pēdējais mohikānis?

- Mohikānis jau ir Ziemeļamerikas indiānis - es nejutos kā pēdējais mohikānis. Teikšu tā: es esmu savas zemes saimnieks, taču stabilitātes un manas saimniekošanas nākotnes perspektīvas sajūtas man nav. Taču esmu optimists un māku pasmieties arī par sevi – it sevišķi par to, kā es te viens pats kuļos un sitos pa savu piena lopkopības saimniecību. Mans optimisms palīdz nenolaist rokas.-

Jautājumus uzdeva B.Mietule

Normunds sarunas laikā aizdomājies

Grāmatas atvēršanas svētki pagājuši

Š.g. 28.oktobrī Ķeipenes tautas namā ķeipenieša Andra Upenieka pirmās grāmatas „Atspulgi virmo” atvēršanas svētki, kas pulcināja gan ķeipeniešus, gan tuvākus un tālākus viesus - autora tuviniekus, draugus, domubiedrus, talanta cienītājus, bijušos kolēģus un skolniekus – ap simts cilvēku.

Svētkos skanēja gan Andra Upenieka dzejoļi, gan dziesmas viņa vadītā ansambļa „Mirkļis” izpildījumā. Bija daudz atzinīgu vārdu, aplausu un ziedu.

Pats grāmatas autors sirsnīgu paldies teica grāmatas sponsoriem – Ogres novada pašvaldībai un pašvaldības Domes priekšsēdētājam Egilam Helmanim, kas bija

ieradies uz svētkiem, kā arī SIA „Senlejas” un tās īpašniekam Alvim Mihailovam.

Domes priekšsēdētājs E.Helmanis īsajā uzrunā teica, ka pašvaldība nevarēja neatbalstīt Andra Upenieka grāmatu, jo tajā viss ir īsti un patiesi.

Svētku nobeigumā visi tika aicināti pie tējas un kafijas galda ar garšīgām uzkočām, lai dalītos iespaidos vai vienkārši parunātos.

Grāmatas atklāšanas svētku dalībnieki par Andra Upenieka grāmatu „Atspulgi virmo”:

Daiga Kalva. - Man vispār patīk dzeju lasīt, ja tā baudāma un saprotama. Andra dzejas rindas ir viegli lasāmas un uztveramas, domāju, katrs tajās var atrast ko savu.-

Miervaldis Bombāns. – Grāmata izsaka Andra būtību. Andris, kaut nācis no Mazozolu puses, ir ķeipenietis caur un cauri. Grāmatā ir visa Andra dzīve – lasi to, un nāk atmiņā viss labais, ko Andris darījis, par ko iestājies un par ko dedzis, viņa dziesmas, melodijas. Man patīk gan Andra dzejoļi, gan viņa publicistiskie raksti. Un arī fotogrāfijas, kas paspilgtina un papildina rakstīto vārdu, - tās ir augstvērtīgi mākslas darbi.

Viena Andra grāmata, ko es nopirku grāmatas atklāšanas svētkos, jau ir aizgājusi tālumā. Ģimenes salidojumā radiņi man to „atņēma”. Labi, ka pats grāmatas autors man tās vietā uzdāvināja citu grāmatu.-

Svetlana Semjonova. - Paldies Andrim

par grāmatu - brīnumainu, ļoti skaistu un baudāmu pārsteigumu...Tiešām. Nebija, nebija, līdz beidzot ir - kā no lietus uzplaucēta varavīkse, kurā ir īstenības izteiksme un darāmā kārtā, kurā ir ielikta sajūta par mājām, par rītu ar smaidu... un gatavam ko darīt un neskaust nevienu - ne tuvu, ne tālu pamanāmo, kuram varbūt ir nedaudz vairāk nekā pašam...Un kamēr esam un kamēr ir ko dot... Sirdsmīlestībā - **Sveta Raimonds Lagzdiņš.** - Esmu personīgi pazīstams ar šo aktīvo, atsaucīgo un vienmēr atklāti patieso savos uzskatos, dzīves, arī sadzīves, vērtējuma paudēju Andri. Viņa *atspulgi* publicistikā ir nopietna, vēra ņemama periodika, kas ne tikai atklāj problēmu visā tās nepievilcīgumā, bet vairāk vai mazāk dod ieteikumus risinājumam.

Ļoti vietā ir paša autora teiktais, lasītāju uzrunājot, grāmatas priekšvārdā: “Nepretendēju ne uz ko, kas nav apstrīdams: ...šeit rakstīto sauktu par skaidrības meklējumu skicēm, kuru teksti mēģina līdzināties esejai, intervijai, aprakstam vai dzejai.”

Protams, bez ievēribas nav atstājams šī krietnā vīra mūža darbs skolā - Ogres novada Ķeipenē. Arī šajā jomā būtiskas izrādījušas viņa rakstura īpašības - atbildība, neatlaidība, principialitāte gan sadzīviskā, gan daudz plašākā - sabiedriskā nozīmē. Grāmatas autors pakāpeniski ir veidojies par valstiski domājošu personību, varētu teikt - valsts vīru, kas spodrina Latvijas vārdu.-

B.Mietule

Ķeipenes skolas absolventi turpina irties pret straumi

„Mācīties ir tas pats, kas irties pret straumi: tiklīdz pārstāsi airēt – tūlīt tevi nesīs atpakaļ.” - tā domā ķīnieši. Un tā domājām arī mēs, latvieši, jo sakām: „Mūžu dzīvo, mūžu mācīs”. Šogad Ķeipenes pamatskolu absolvēja sešas jaukas meitenes. Vai viņas turpina irties pret straumi, tas ir, mācīties, – par to vaicāju pašām absolventēm. Un no visām absolventēm saņēmu arī atbildes.

Marianna Dubjuka: - Pēc Ķeipenes skolas beigšanas aizgāju mācīties tālāk uz Ogres tehnikumu. Mācos par ēdināšanas pakalpojumu speciālisti. Šo skolu, kurā mācās man vairāki pazīstamie, ieteica mans brālis.

Mans kurss ir ļoti labs, tajā mācās arī mana bijusī klasesbiedrene Diāna Pavlova. Audzinātājs arī ļoti laipns un labs. Ar klases kolektīvu nav nekādu problēmu. Mācībās ir grūti, bet nu ne tik ļoti grūti.

Manai bijušajai skolai – Ķeipenes pamatskolai - novēlu visu to labāko: sasniegt visu, ko vēlas, un pastāvēt vēl ilgi! Skolotājiem novēlu stiprus nervus un izturību, un, protams, veselību!-

Dzintra

Dzintra Vingre: - Mācos Rīgas Stila un modes tehnikumā, mācos par vizuālā tēla stilisti. Tajā es apgūstu friziera, stilista un vizāžista profesiju. Es izvēlējos šo profesiju, jo man patīk veidot frizūras, piemeklēt cilvēkiem atbilstošus tērpus un izvēlēties piemērotu meikapu.

Jau no 12 gadu vecuma zināju, ka mācīšos tieši šajā skolā. Skola ir ļoti omulīga. Klasē esam 31 meitene. Visas esam ļoti draudzīgas savā starpā. Mācos labi. Ja ir labas atzīmes, var saņemt lielāku stipendiju. Eju uz volejbola treniņiem, dziedu ansambļi un skolas pasākumos.

Ķeipenes pamatskolai novēlu vienmēr palikt tikpat mājīgai un omulīgai un skolotājiem tikpat zinošiem un radošiem!

Diāna

Diāna Pavlova: - Es tagad Ogres tehnikumā mācos par ēdināšanas pakalpojumu speciālisti jeb pavāri. Gribēju mācīties par konditori, bet, tā kā uz konditoriem bija pieteicies maz cilvēku, tad konditorus apvienoja ar pavāriem.

Šo skolu izvēlējos tāpēc, ka skola atrodas tuvāk mājām, par šo skolu ir labas atsauksmes un, skolu beidzot, ir labas darba iespējas.

Pēc gandrīz 3 mēnešu mācībām varu teikt, ka skola tiešām ir laba un es esmu apmierināta ar savu izvēli. Grupā esam 28 audzēkņi.

Kolektīvs ir jauks, pieņēma mani tādu, kāda esmu. Mācībās man veicas, brīžiem pat ideāli pat tajos priekšmetos, kuros man neveicās pamatskolā.

Ķeipenes skolu neesmu aizmirsusi. Ķeipenes skolotājiem novēlu stiprus nervus, lai viņi varētu izturēt skolnieku niķus! Un, protams, lai Ķeipenes skola pastāvētu vēl ilgus gadus!-

Annija ar brāli Henriju

Annija Augšpule: - Mācos Madlienas vidusskolā. Šo skolu izvēlējos, jo, pamatskolu pabeigusi, vēl īsti nezināju, par ko gribu kļūt, un šī skola atradās vistuvāk mājām.

Madlienas vidusskola ir liela, ar trim stāviem. Skolā nereti notiek dažādi interesanti pasākumi. Skolasbiedri ir jauki, saprotoši. Esmu iestājusies skolēnu pašpārvaldē, kas dod iespēju sarunāties un iepazīties ar citu klašu skolēniem.

Klasesbiedri ir interesanti, ar labu humora izjūtu, es ātri iejutos šajā kolektīvā. Ar mācībām nav problēmu, taču dažreiz grūtības sagādā matemātika un fizika.

Ķeipenes pamatskolai - novēlu nezaudēt to mācībspēku līmeni, kas ir bijis, un tiekties uz vēl labāku! Skolotājiem - nezaudēt pacietību un stiprus nervus!-

Anta Buģe: - Pēc Ķeipenes skolas beigšanas aizbraucu dzīvot pie vecākiem uz pilsētu Kingstona pie Hallas. Šī pilsēta atrodas Lielbritānijas vienā no daļām - Anglijā - un tajā dzīvo un strādā daudz latviešu un iebraucēju arī no citām valstīm. Protams, ka gribēju turpināt mācīties. Man daudzi latvieši kā ļoti labu skolu ieteica Svētās Marijas koledžu (St Mary's College), kurā es tagad arī mācos.

Šī skola ļoti atšķiras no Latvijas skolām. Piemēram, ar to, ka pēc katras mācību stundas nav starpbrīdis. Ir 15 minūšu ilgs starpbrīdis pēc pirmās stundas un tad nav pārtraukuma līdz pusdienām. Dienā nav vairāk par piecām mācību stundām. Stundas ilgums 60 minūtes. Visiem skolēniem mācības sākas un beidzas vienā laikā. Mācību grāmatas nav jānes uz skolu, tās iedod uz vietas skolā. Skolēni līdz 15 gadu vecumam valkā uniformas.

Pirmā nedēļa jaunajā skolā bija pavisam traka - neko nesapratu, neko nemācēju. Pēc kādām divām nedēļām skolā jau biju iejutusies, un tagad viss ir super. Skolā esmu ieguvusi daudz draugu no dažādām pasaules malām - no Polijas, Irānas, Vācijas. Esmu sadraudzējusies arī ar vietējiem iedzīvotājiem - angļiem. Skolēni šeit ir ļoti draudzīgi un izpalīdzīgi - ja kaut ko nesapratīsi, tikai vajag pajautāt. Mācībās nekādu nopietnu problēmu nav.

Gribu pateikt lielu paldies savai angļu valodas skolotājai Ķeipenes skolā Ievai Salai, kura iemācīja man angļu valodu, jo man tiešām ļoti noderēja šīs zināšanas! -

Anta

Laura Plaude. - Pēc Ķeipenes pamatskolas absolvēšanas turpinu mācības Rīgas Valsts 1.ģimnāzijā. Šī skola jau daudzus gadus ir ieguvusi "Lielās pūces" balvu un 1.vietu Latvijas lielo skolu reitingā.

Ģimnāzija specializējas matemātikas un valodu padziļinātā apgūšanā. Iekļūšana šajā skolā ir mans sapnis kopš pamatskolas sākuma. Ar smagu darbu un skolotājas Ineses Grises palīdzību nokārtojot iestāšanās eksāmenus, iekļuvu šajā skolā.

Rīgas Valsts 1.ģimnāzijā ir sapulcējušies vieni no gaišākajiem un spožākajiem prātiem no visas Latvijas. Skolā ir iespēja apmeklēt daudz un dažādu ārpusklases pasākumu un nodarbību, piemēram, kori, līdzpārvaldi, diskusiju nodarbības gan latviešu valodā, gan angļu valodā, kā arī veidot savus pasākumus. Skolēni tajos aktīvi piedalās. Klasesbiedri ir atvērti, aktīvi un vienmēr gatavi sadarboties. Mācības nav no vieglajām, bet, ja

Laura

ir vēlme, ar visu var tikt galā gan ar skolotāju, gan klasesbiedru palīdzību.

Ķeipenes pamatskola ir trešā skolā, kurā esmu mācījusies pamatskolas periodā, bet varu teikt, ka tā bija vismīļākā skola. Novēlu izturību šajā mainīgajā laikā, staigāt ar paceltu galvu un nepadoties, darīt to, kas patīk un pārvarēt grūtības!-

Jautājumus absolventēm uzdeva **B.Mietule**

Novēliet man labu un veselīgu dzīves gadu

Ķeipenes pagasta *Straumēnos* 4.novembrī savu 90. dzimšanas dienu nosvinēja **Dzidra Vutkeviča**. Jubilāre ir no tām – augumā mazajām, bet sīkstajām un savus dzimšanas dienas ciemiņus sagaidīja, skaisti uzposusies ķiršu krāsas kleitā un ar rotu ap kaklu, un ne mazāk cēla un eleganta kā Anglijas karaliene Elizabete II.

Kaut arī dzimusi Madlienas pagastā, Dzidra Vutkeviča lielāko mūža daļu ir nodzīvojusi Ķeipenes pagastā, uz kuriem viņas vecāki Marija un Kārlis Jaunpetroviči ar diviem bērniem – dēlu un meitu - pārcēlās 1942.gadā. Dzidras vecāki bija rentnieki un ceļoja no vienas rentes mājas uz otru. Vecāki mājas rentēja gan Madlienas pagastā, gan Taurupes pagastā, līdz pārcēlās uz Ķeipenes pagasta *Jaunaliņiem* (tagad *Straumēni*). *Straumēnos* Dzidra Vutkeviča dzīvo vēl joprojām.

Dzidra Vutkeviča skolojusies divas ziemas Madlienas skolā, piecas ziemas Taurupes skolā. Pirmā darba vieta - MTS (mašīnu un traktoru stacija), kur Dzidra nostrādājusi apmēram vienu gadu līdz kolhoza „Piecgades uzvara” nodibināšanai. Vēlāk kolhozs „Piecgades uzvara” apvienots ar kolhoziem „Mežgalietis”, “Imants Sudmalis” un „Sarkanais gwards”, izveidojot sovhozu „Ķeipene”. Padomju saimniecībai “Ķeipene” pāris gadus vēlāk pievienots arī kolhozs „Pionieris”, kas atradies kādreizējā Kastrānes ciemā.

Kolhozu un padomju saimniecības laiks sakrīt ar jubilāres aktīvā darba laiku, jo Dzidra Vutkeviča strādājusi kolhozā līdz ar tā dibināšanu un pensijā aizgājusi 1992.gadā 65 gadu vecumā, kad likvidēja paju sabiedrību „Ķeipene”. Kolhozā un vēlāk padomju saimniecībā jubilāre strādājusi dažādus darbus, bijusi gan grāmatvede, gan kasiere.

Pēc aiziešanas pensijā ilgu laiku vēl turējusi gotiņu. Tagad gan vairs nav ne gotiņas, ne dārza, un mājas sargs – suns – pazudis bez vēsts, par ko jubilāre ļoti skumst.

Jubilāres dienas paejot mierīgi un rimti. Paadīt vairs nevar, jo pirksti, vecuma saliekti, stīvi, palasīt arī grūti, jo pasliktinājusies redze. Atliek vien televizors. Bet par to, ko rāda pa televizoru, jubilāre ir pikta: „Negribas skatīties televizoru reklāmu dēļ! Vistrakāk ir ar *Dormeo* reklāmu. Ja es būtu sekojusi reklāmas aicinājumam, tad man visa māja būtu ar *Dormeo* matračiem piekrauta, pašai nebūtu, kur palikt! Un kādi ir vīrieši, ko rāda pa televizoru! Noskūtām plikām galvām, uz kurām pa kādam matu kušķītim atstāts, un briesmīgām bārdām – sapītām, sapaņķerētām, izspūrušām – nepatīk skatīties uz tādiem! Agrākos laikos vīrieši bija zolīdi.”

Jāsaka – pa desmit gadiem (kopš 80. jubilejas) jubilāre nav īpaši izmainījusies - ne vizuāli, ne enerģijas ziņā. 90.dzimšanas dienā Dzidra Vutkeviča ciemiņiem lūdz: „Nevēliet šodien man vēl daudzus dzīves gadus! Pietiks, ka šodien novēlēšiet man vēl vienu labu un veselīgu dzīves gadu!”

To arī novēlēsim jubilārei – labu, mierīgu, veselīgu vēl vienu dzīves gadu!

Straumēnos ciemojās **B.Mietule**

Dzidra Vutkeviča 30 gadu vecumā

... un 90. dzimšanas dienā

Informācija par patērēto siltumenerģiju Ķeipenes ciema daudzdzīvokļu mājās 2017.gada oktobrī

Mājas nosaukums	Platība m ²	Piegādātā siltumenerģija MWh	Maksa par vienu m ² bez PVN	Salīdzināšanai - patērētā siltumenerģija 2016.g. oktobrī
Atmodas	1310,71	16,90	0,65	17,68
Akācijas	1290,90	17,88	0,695	18,50
Atvari	900,96	13,76	0,77	14,19
Palejas	1162,70	17,42	0,75	18,68
Kraujas	1157,40	16,09	0,70	17,54
Vizbulī	924,43	14,09	0,764	14,04
Zvaigznes	240,10	3,97	0,83	4,42

Maksa par vienu megavatstundu **50,16 euro bez PVN**.

Informāciju sagatavoja grāmatvede **Inta Drēviņa**

Ķeipenes pensionāru biedrība “Avotkreses” aicina

Uz pagasta iedzīvotāju sanākumi 2017.gada 1.decembrī plkst.16.⁰⁰ Ķeipenes tautas namā.

Tikšanās ar Ķeipenes pagasta pārvaldes vadošajiem darbiniekiem, jautājumu uzdošana par interesējošiem jautājumiem.

Skumji....

Nākamajā dienā pēc Lāčplēša dienas Represēto piemiņas akmens atgādināja kaujas lauku – lāpas salauztas un izmētātas, sveces un ziedi arī. Pieminekļis notecināts ar sveču parafīnu. Visticamāk, ka te bija uzdarbojušies kādi Ķeipenes bērni. **Vecāki**, sekojiet līdzi tam, kur ir un ko dara jūsu bērni ārpus mājas, runājiet ar viņiem! Izstāstiet saviem bērniem, ja vien paši zināt, kas ir Lāčplēša diena, un kopā ar viņiem nākamgad dodieties lāpu gājienā! Vecāku labais piemērs ir vislabākā audzināšana.

Vienu zaļu cerības egli,
Vienu baltu cerības margrietiņu,
Salna ar melnām izkapfīm atālu
plauj,
Rudens ar dubļainiem pirkstiem
asteres rauj.
Vienu zilītes dziesmu,
Vienu paliekošo
Ziemas dzenīša līksmīgo
klauvēšanu,
Viņgadu pārliecību,
Ka zem sniega vēl zelmeņa
zaļums dzīvo,
Sirdī kā akmenī iecirstu gudrību,
Ka rudens ir jāpārdzīvo.
/S.Kaldupe/

**Sirsnīgi sveiceni dzimšanas
dienās visiem 74 keipeniešiem
– dzimušiem
novembrī!**

Mīlestības,
prieka un
laimes
izgaismotu
tumšo
novembrī un
visas pārējās
dzīves dienas!

LĪDZJŪTĪBAS

*Lai sapnis baltais
Viņa dvēseli aijā,
Lai kļusais miers
Ar saviem spārnēm sedz.*

Mūsu klusa līdzjūtība **Vincentam
Gustam**, brāli mūžībā pavadot.

Ozoliņi un Milleri no Lapu ielas

*Noriet saule vakarā,
Sidrabiņu sijādama,
Aiziet dusēt māmuliņa
Baltā smilšu kalniņā.*

Mūsu vispatiesākā līdzjūtība **Mārim
Liepiņam**, atvadoties no māmuliņas.

**Keipenes senioru deju kolektīvs
„Veldze”**

Sludinājums

Pārdod zemes īpašumu „Saliņas”, kas stāv no diviem zemes gabaliem – no zemes gabala ar kadastra apzīmējumu 7456 006 0348, platība 0,25 ha, un no zemes gabala ar kadastra apzīmējumu 7456 006 0349, platība 0,35 ha.

Zvanīt Aijai, tālr.26612458.

laiks citiem jauniem būt,
bet negremžos nemaz,
ka man ar vecumu nu jāsatiek
un jāpieprot tā gudrības un gražības-
laiks citiem jauniem būt,
bet negremžos nemaz,
ka viņiem sava brīža burvības,
bet man šis greizais ēnas spieķis tiek –
laiks citiem jauniem būt,
bet negremžos nemaz,
vēl saule vāzē kļņģerītes liek....
/U.Auseklis/

Sirsnīgi sveiceni un laba vēlējumi 90
gadu jubilejā keipenietei
Dzidrai Vutkevičai
(dzim. 4.novembrī!)
Veselību, veselību un vēlreiz
veselību un nezaudēt optimismu un
dzīvotgribu!

Mūžībā aizgājusi

*Līdz ar tevi ir zudis kāds dāsnums,
Gaiši no dzīves saņemts un dots.
Satumsis drīz arī pēdējā krāsa....
Zeltītā lapa,
Es atvados.*

Š.g.13.novembrī 88 gadu vecumā
mūžībā aizgājusi

Rūta Ezeriņa.

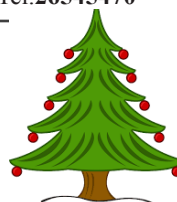
Patiesa līdzjūtība aizgājējas
tuviniekiem!

25.decembrī plkst.13.⁰⁰ Keipenes tautas
namā **pirmsskolas vecuma bērnu
tikšanās ar Ziemassvētku vecīti.**

Keipenes pagastā deklarētajiem
mazuļiem, kuri neapmeklēja pirmsskolas
izglītības iestādes, **dāvaniņas garantētas.**

Pārējo bērnu vecāki sazināties ar
Ziemassvētku vecīti varēs ar tautas nama
vadītājas palīdzību. Tel.**26545470**

8.decembrī plkst.16.⁰⁰
**Lielās Ziemassvētku
egļītes iedegšana**
Keipenes kalnā

STĀRKA ZIŅAS

*Mans mazais puisītis.
Divas actiņas, kas spoži
mirdz,
Mīļas lūpiņas, ko
noskūpstu uz nakti,
Divas rociņas, kas cieši
mani apskauj -
Tas mans mazais puisītis.
Neviens to neaptvers nekad,
Ko tava atnākšana nozīmēja man,
No debesīm tu nācīs,
Un tāpēc mīlu tevi es.
Tu nozīmē man visu.*

SVEICAM

Roberta Juliana Meļņa vecākus ar
dēliņa piedzimšanu!

Mazulītim vēlam spēku, izturību un
veselību un saņemt daudz mīlestības
no vecākiem un pasaules !

Pasākumi Keipenes tautas namā 2017.gada decembrī

No **6.decembra** Keipenes tautas nama
telpās atvērsies

Ziemassvētku dāvanu tirgotava

Aicinām rokdarbniekus un amatniekus
piedalīties ar pašdarinātiem darbiem - dā-
vaniņām - rotaslietām, zīda šallēm, cim-
diem, zeķēm, izšuvumiem, piparkūkām,
Latvijā ražotiem produktiem, tējām, Zie-
massvētku dekoriem!

Ražotājiem pieteikties pa tel.**26545470**

17.decembrī plkst.15.⁰⁰ uz tikšanos
3.Adventē ielūdz **Andris Upenieks un
ansamblis „Mirkklis”**

20.decembrī plkst.11.⁰⁰ senioru
saiets „**Gaišo domu laikā**”. Pricēsimies
kopā ar Taurupes, Madlienas, Meņģeles,
Mazozolu, Zaubes senioriem.

22.decembrī plkst.19.⁰⁰
koncerts Ziemassvētku priekšvakarā
„**Arvien tuvāk...**” Piedalīsies sieviešu
vokālais ansamblis „Sonore” un draugi.
Ieeja par brīvu

31.decembrī plkst.22.⁰⁰
Jaungada nakts pasākums
Muzicēs Vīgars & Co. Ieejas maksa 5
euro.

Lūdzam galdiņus rezervēt iepriekš!
Tel.26545470